

કપાસ નાં પાકમાં સંકલિત જીવાત નિયંત્રણ

પ્રો.આર.કે.વેકરીયા અને ડૉ.વી.વી.રાજાણી

કપાસ સંશોધન કેન્દ્ર, જુનાગઢ કૃષિ યુનિવર્સિટી, જુનાગઢ

વિશ્વક્ષાએ ભારત કપાસના વિસ્તાર અને ઉત્પાદનમાં અનુકૂળ પ્રથમ અને બીજું સ્થાન ધરાવે છે. આપણા દેશમાં કપાસ એક અગત્યનો વિદેશી હુંડીયામણ કમાવી આપતો રોકડિયો પાક છે અને સફેદ સોના તરીકે ઓળખવામાં આવે છે. કપાસ ઉગાડતા રાજ્યોમાં ગુજરાત મોખરાનું સ્થાન ધરાવે છે. ગુજરાતમાં આશરે ૨૫–૩૦ લાખ હેક્ટાર વિસ્તારમાં કપાસનું વાવેતર થાય છે અને ૮૫ લાખ ગાંસરી રૂનું ઉત્પાદન થાય છે. જે પૈકી ૬૦ ટકા કરતા વધારે વિસ્તારમાં બીટી કપાસનું વાવેતર કરવામાં આવે છે. આ અગત્યના રોકડિયા પાકમાં ઉત્પાદન અને ગુણવત્તા ઉપર અસર કરતા પરીબળો પૈકી જીવાત સામે પાક સંરક્ષણ એ ખુબજ અગત્યનું પરીબળ છે.

કપાસનાં પાકમાં જીવાતો એ ઉત્પાદનનું મુખ્ય અવરોધક પરિબળ છે. આ પાકમાં સમગ્ર દુનિયામાં ૧૩૨૫ અને ભારતમાં ૧૭૦ થી વધુ ક્રીટકીય જીવાતો પાકની જુદી જુદી અવસ્થાએ નુકશાન કરતી નોંધવામાં આવેલ છે. જે પૈકી ગુજરાતમાં ૨૦ જેટલી જીવાતો એક યા અન્ય વિસ્તારમાં વધતી ઓછી માત્રામાં નુકશાન કરતી જોવા મળતી હોય છે. પાકની જુદી જુદી અવસ્થાએ કપાસમાં જીવાતો દારા ૨૦ થી ૭૦ ટકા જેટલું નુકશાન થાય છે. બીટી કપાસનાં વાવેતરથી જીડવાની ઈયણોનું અસરકારક નિયંત્રણ પણ મેળવી શકાયું અને શરૂઆતના વર્ષોમાં દવાના છંટકાવોની સંખ્યા ઘટી અને દવાઓ પાછળ થતો ખર્ચ બચાવી શકાયો. પરંતુ બીટી કપાસમાં ચૂસિયાં પ્રકારની જીવાતોનો ઉપદ્વદ્વ દીન પ્રતિ દીન વધવા માંડયો અને ક્રીટનાશકોનાં આડેધડ વપરાશથી મીલીબગ (ચીકટા) જેવી ગૌણ જીવાતો મુખ્ય જીવાત તરીકે ઉભરી આવી અને સરવાળે જંતુનાશક દવાનો વપરાશ વધી રહેલ છે અને ખેતી વધુ ખર્ચાળ અને જોખમકારક થતાં આર્થિક ફાયદો ઘટી રહેલ છે. આ બધાં જ કારણોને લઈને સંકલિત ક્રીટ નિયંત્રણ વ્યવસ્થાપન અપનાવવાની જરૂરિયાત ઉભી થઈ છે. ક્રીટ નિયંત્રણ વ્યવસ્થાના અભિગમની પુરતી જાણકારીના અભાવે ખેડુતો જીવાતના તાત્કાલિક નિયંત્રણ માટે જંતુનાશક દવાઓને પ્રથમ પસંદગી આપી નિયંત્રણના પગલાંઓ હાથ ધરે છે જેનાથી શરૂઆતમાં જીવાતનું નિયંત્રણ થઈ શકે છે પરંતુ પાછળથી અન્ય પ્રશ્નો ઉપસ્થિત થાય છે.

(અ) કપાસનાં પાકમાંથી રસ ચૂસીને નુકશાન કરતી જીવાતો (ચૂસીયા પ્રકારની જીવાતો)

મોલોમશી, તડતરીયા, શ્રીપસ, સફેદમાખી, રાતા સરસરીયા, મીરીડબગ, કપાસના રૂપલા અને મીલીબગ

(બ) કપાસનાં પાન, કણી, કુલ અને જીડવા ખાઈને નુકશાન કરતી જીવાતો

પાનવાળનારી ઈયણ, ઘોડીયા ઈયણ, લશકરી ઈયણ, કાબરી ઈયણ, લીલી ઈયણ, ગુલાબી ઈયણ

(અ) કપાસનાં પાકમાંથી રસ ચૂસીને નુકશાન કરતી જીવાતો (ચૂસીયા પ્રકારની જીવાતો)

(૧) મોલો મશી

ઓળખ :

- આ જીવાત ખેડૂતોમાં મોલોમશી, ગેરવો, ગળો કે મશીના નામથી ઓળખાય છે.
- આ જીવાતના પુખ્ત શરીરે લંબગોળા, પીળાશ પડતા કે ઘાટા લીલા અથવા કાળા રંગના અને ૧ મી.મી. કદના હોય છે. આ ઉપરાંત પુખ્ત મોલોના શરીરના છેડે બે નળી કે ભુંગળી જેવા ભાગો હોય છે. પુખ્ત જીવાત ઘણી ખરી પાંખ વગરની હોય છે. પરંતુ પાક પૂરો થવાના સમયે એક પાકમાંથી બીજા પાકમાં સ્થળાંતરીત થવા માટે અને તેનો જીવનક્રમ ચાલુ રાખવા માટે તેના શરીરે પાંખો ફૂટે છે.
- બચ્યા શરીરમાં નાના, લીલા કે બદામી રંગના અને પાંખો વગરના હોય છે.

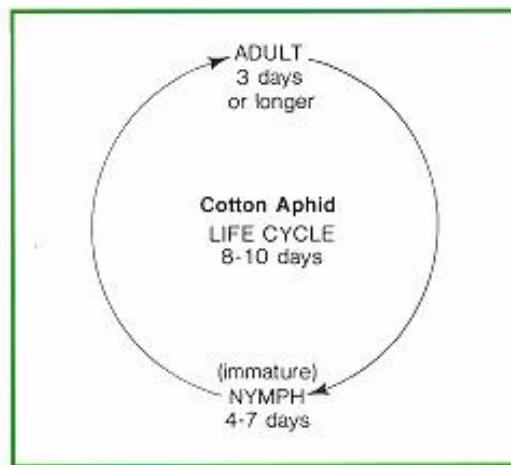
જીવનવૃત્તાંત

- પાંખ વગરની પુષ્ટ મોલો એક દિવસમાં ૮ થી ૨૨ બચ્ચાને જન્મ આપે છે અને ૪ થી ૭ દિવસ બાદ બચ્ચા પુષ્ટ બને છે અને ૮ થી ૧૦ દિવસમાં એક જીવનચક પુરુ થતાં એક વર્ષમાં લગભગ ૫૦ થી વધુ પેઢી થાય છે.
- ટૂંકા સમયનું જીવન અને વધુ સંખ્યામાં બચ્ચાને જન્મ આપવાની શક્તિને લીધે માત્ર થોડાક જ અઠવાડિયામાં આ જીવાત પુરુષ પ્રમાણમાં વધી જાય છે.

રૂક્ષાન

- આ જીવાત પાનની નીચેના ભાગે એક જ જગ્યાએ ચોટી રહીને પાનમાંથી રસ ચૂસે છે જેથી પાન કોકડાઈ જાય છે અને છોડની વૃદ્ધિ અટકી જાય છે.
- મોલોના શરીરમાંથી મધ્ય જેવો ચીકણો પદાર્થ ઝરે છે, જે પાન પર પડતા છોડના પાન ચણકે છે અને આ ચીકણા પદાર્થ પર કાળી ફૂગનો ઉપદ્રવ થવાથી છોડ કાળો પડી જાય છે.

(૧) મોલો મશી

(૨) તડતડીયા

ઓળખ

આ જીવાતને ખેડૂતો લીલા ચૂસીયા, લીલી પોપટી કે જેસીડના નામથી ઓળખે છે. તડતડીયાનો ઉપદ્રવ ખાસ કરીને જુલાઈ—ઓગષ્ટ માસથી શરૂ થાય છે અને ઓક્ટોબર માસ સુધી વધુ પ્રમાણમાં જોવા મળે છે. બચ્ચા નાજુક, પાંખો વગરના અને આધા પીળા રંગના હોય છે અને સહજ અડકતા તેઓ ત્રાંસા ચાલવાની ટેવવાળા હોય છે. પુખ્ત તડતડીયા ફાચર આકારના, આધા લીલા રંગના હોય છે. તેની બને આગલી પાંખો પર પાછળના ભાગે એક એક કાળું ટપકું હોય છે અને તેને સહજ અડકતા કુદકોમારી અને જડપથી ઉડી જાય છે.

જીવનવૃત્તાંત

માદા પાનની નીચેના ભાગે નસમાં પીળાશ પડતા સફેદ રંગના ડૉ જેટલા ઈડા મુકે છે. ઈડા અવસ્થા ૪ થી ૧૧ દિવસમાં પુરી થાય છે અને બચ્ચા અવસ્થા ૫ વખત નીરોચન કર્યા બાદ ૭ થી ૨૧ દિવસમાં પુરી થાય છે. જીવનચક્ર ૨ થી ૪ અઠવાડીયામાં પુરુ થાય છે.

નુકશાન

- બચ્ચા અને પુખ્ત પાનની નીચેના ભાગમાં રહીને પાનમાંથી રસ ચૂસીને નુકશાન કરે છે.
- જેને લિધે પાનની કિનારી પીળી પડવા માંડે છે અને પાન નીચેની ધારેથી વળવા માંડે છે.

- આ જીવાત જે ભાગમાંથી રસ ચૂસે છે ત્યાં પીળા ધાબા પડે છે. આ ધાબા પાછળથી બદામી રંગના થઈ જાય છે અને અંતે આવા બદામી ધાબા ખરી પડતા અંતે પાનમાં કાણા પણ જોવા મળે છે.
- પાન કોકડાઈને કુબા જેવા થઈ જાય છે.
- છોડની વૃદ્ધિ અટકે છે અને પાકના ઉત્પાદન પર માઠી અસર થાય છે.

(૨) તડતડીયા

(૩) થીપ્સ

ઓળખ

આ જીવાતના પુખ્ન કીટકો શરીરે એકદમ સુલુક, નાજુક, લંબગોળ અને પીળાશ પડતા રંગના હોય છે. આ જીવાતની બન્ને પાંખો વિભાજીત થયેલી અને વાળ વાળી હોય છે. આ જીવાત ખૂબ જ ચ્યપળ અને તેનાં ઉદરનો છેડો વારંવાર ઉપર કરે છે જેથી તે સહેલાઈથી ઓળખી શકાય છે. બચ્ચા નાના પાંખ વગરના અને સફેદ રંગના હોય છે. બચ્ચા ખાસ કરીને પાનની નીચેના ભાગે અને ફૂલમાં વધારે સક્રિય હોય છે.

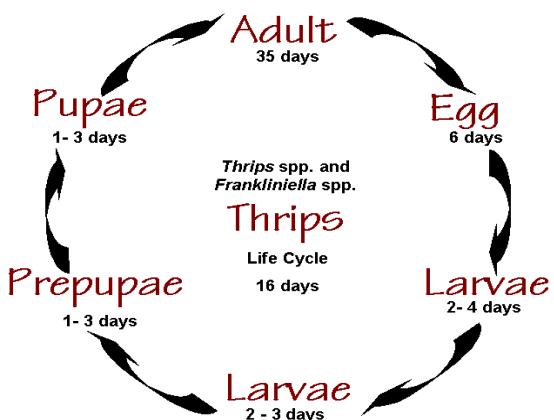
જીવન વૃત્તાંત

આ જીવાતની માદા નર સાથે સંભોગ કરી અથવા સંભોગ કર્યા વગર ઈડા મુકે છે. માદા જીવાત આખા જીવનકાળ દરમ્યાન કુલ ૬૦ જેટલા ઈડા (દરરોજ ૪ થી ૮ના હિસાબે) પાનની નીચેની સપાટીમાં અંડ નિક્ષેપક અંગની મદદથી ખોસીને મૂકે છે. ઈડા અવસ્થા ૪ થી ૫ દિવસની હોય છે. બચ્ચા ત વખત નીરોચન કરીને ૪ થી ૫ દિવસમાં પુખ્ન બને છે. આ જીવાત પુખ્ન થયા બાદ જમીનમાં ૨૦ થી ૨૫ મી.મી. જેટલી ઉડાઈએ જરૂરીને કોશેટા બનાવે છે. કોશેટા અવસ્થા ૧૩ થી ૨૭ દિવસમાં પૂરી થાય છે. આમ આખુ જીવનન્યક ૪ થી ૫ અઠવાડીયામાં પૂરુ થાય છે.

નુકશાન

બચ્ચા અને પુખ્ન કીટક પાન ઉપર ખાસ પ્રકારના મુખાંગો વડે બારીક ઘસરડા પાડીને પાનમાંથી નીકળતો રસ ચૂસે છે. નુકશાન થયેલ પાનની સપાટી સૂક્ષ્મ જવાથી જાંખી સફેદ દેખાય છે. ઉપદ્રવ વધુ પ્રમાણમાં હોય ત્યારે આખો છોડ ખૂખરો થઈ જાય છે અને છોડની વૃદ્ધિ અટકી જાય છે. જીવાતનો ઉપદ્રવ ઓગાણ અને સાટેમ્બર માસમાં વધુ જોવા મળે છે. કપાસ ઉંયા પછી લાંબો સમય વરસાદ ખોચાય અને સખત ગરમી પડે ત્યારે આ જીવાતનો ઉપદ્રવ ખૂબ જ વધી જતો હોય છે.

(૩) શ્રીષ્ટસ

(૪) સકેદ માખી

ઓળખ

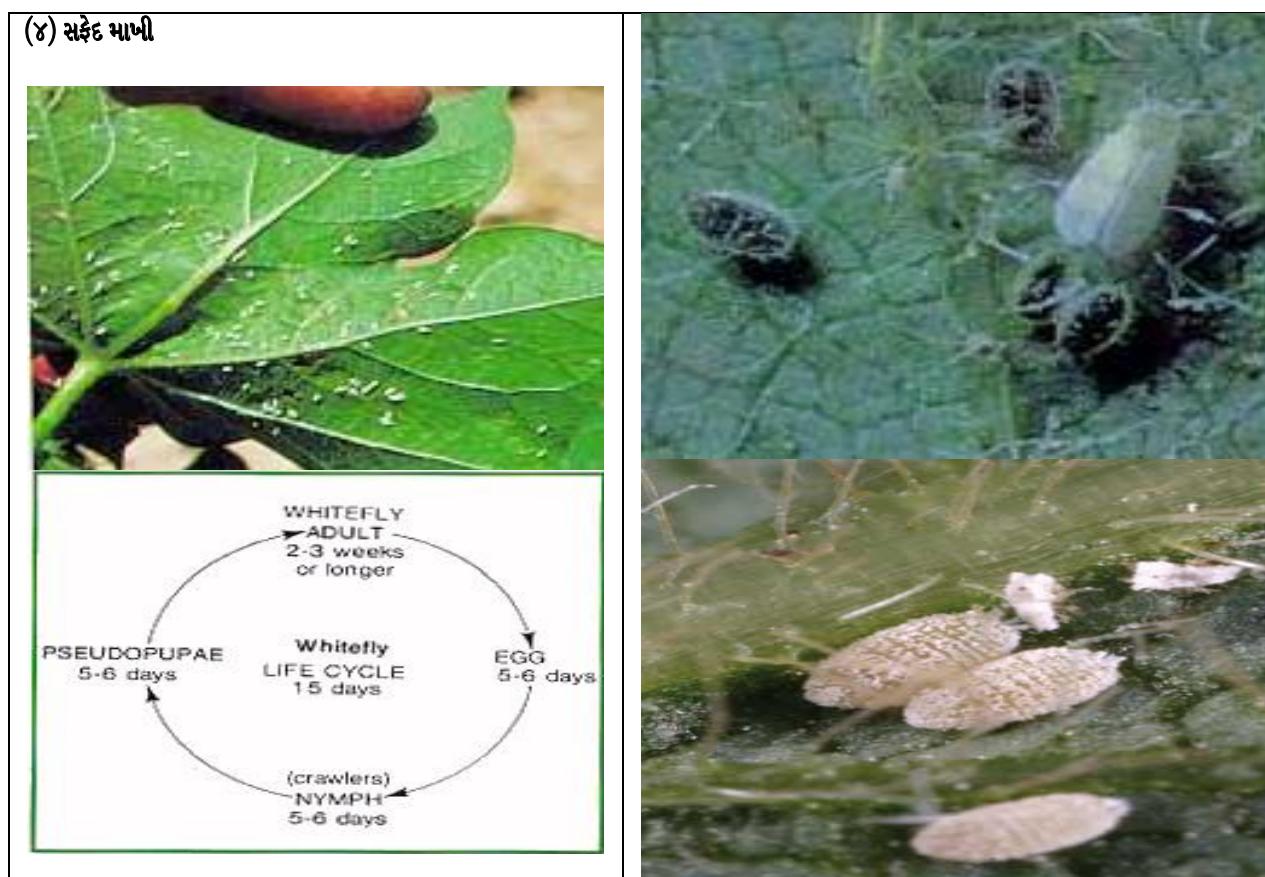
આ જીવાતની પુખ્ત માખી ૧.૫ મી.મી. જેટલી લાંબી, શરીરે પીળી અને સકેદ ભીંશ જેવા પાવડરની છાંટવાળી હોય છે. જીવાતનો ઉદ્દર પ્રદેશ ગુલાબી કે લાલ રંગનો હોય છે અને બંને પાંખો એકદમ સકેદ અને પાછલી પાંખ સહેજ લાંબી હોય છે. બચ્ચા અને કોશેટા બંને લંખગોળ તથા ભીગડા જેવા ચપટા તેમજ પાનની નીચે એક જ જગ્યાએ ચોટેલા હોય છે. વધુ ઉપદ્રવ વખતે પાનની નીચેની બાજુએ લંખગોળ અસંખ્ય કોશેટા જોવા મળે છે.

જીવનવૃત્તાંત

પુખ્જ માદા માઝી ૧૧૮ જેટલા કદમાં નાના અને લાંબા ઈડા કુમળા પાનની નીચેની સપાટીએ ચોંટાડીને મુકે છે. ઈડા શરૂઆતમાં એકદમ પીળા અને પાછળથી બદામી રંગના થઈ જાય છે. ઈડા અવસ્થા ચોમાસામા ત થી ૫ અને શિયાળામાં ૩૦ થી તું દિવસની હોય છે. ઈડામાંથી નીકળતા બચ્ચા પાન પર ચોગ સ્થાન ન મળે ત્યાં સુધી ફર્યા કરે છે અને ખાવા લાયક સ્થાન મળે ત્યાં પોતાના મુખાંગો પાનમાં ખોસી એક જગ્યાએ સ્થીર થઈ જાય છે. બચ્ચા અવસ્થા જે તે જગ્યાએ જ સ્થીર થઈ જુદી જુદી ત અવસ્થામાંથી પસાર થઈ ચોમાસામાં ૮ થી ૧૪ અને શિયાળામાં ૧૭ થી ૨૧ દિવસમાં પૂરી થાય છે. કોશેટા અવસ્થા ૨ થી ૮ દિવસમાં પૂરી થાય છે.

નુકશાન

બચ્ચા અને પુખ્જ બંને પાનની નીચેની સપાટીએ રહીને રસ ચૂસીને નુકશાન કરે છે. નુકશાન પામેલા પાન નીસ્ટેજ, ઝાંખા લીલા કે પીળાશ પડતા લીલા અને છેવટે પીળાશ પડતા બદામી થઈ અને કરચલી વાળા કે કોકડાય ગયેલ જેવા થઈ જાય છે. આવા પાન છેલ્લે બરડ થઈ સુકાય અને ખરી પડે છે. છોડની સામાન્ય પ્રકાશ સંશ્લેષણની ક્રિયા રૂધાય જાય છે અને ઘણી વખત કાળી કુગનો ઉપદ્રવ પણ જોવા મળે છે.

(૫) લાલ કથીરી અથવા ઢીયો અથવા છાશીયો

ઓળખ

આ જીવાત બીજ ક્રીટીય જીવાત છે. આ જીવાત નરી આંખે જોઈ ન શકાય તેવી બારીક લાંબી તેમજ ચાર જોડી પગવાળી (અષ્ટપાદ વર્ગની) અને લાલ રંગની હોય છે. બચ્ચા શરૂઆતમાં આછા પીળા રંગના હોય છે.

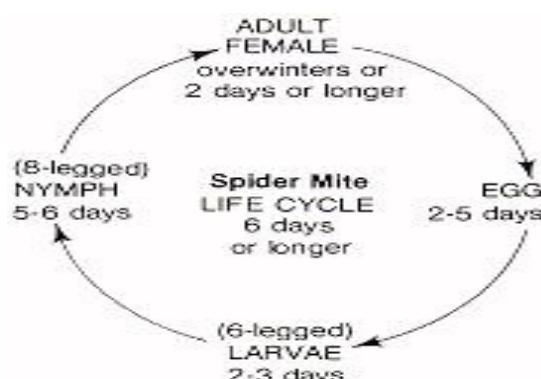
જીવનવૃત્તાંત

કથીરીનું પ્રજનન કપાસના પાનની સપાટી ઉપર જાળામાં થાય છે. માદા કથીરી પાનની નીચેની સપાટી ઉપર જાળામાં ઈડા મુકે છે. ઈડા અવસ્થા ૫ થી ૮ દિવસની હોય છે. ઈડામાંથી નીકળતા બચ્ચા અને ઈયળને ત્રણ જોડી પગ હોય છે. પ્રથમ અવસ્થાની ઈયળ પ્રોટોનીમ્ફ તરીકે ઓળખાય છે જેની અવસ્થા ૨ થી ૮ દિવસની હોય છે. ડયુટોનીમ્ફની અવસ્થા ત થી ૫ દિવસની હોય છે. બચ્ચા અવસ્થા કુલ ૬ થી ૮ દિવસમાં પૂરી થાય છે. નર કથીરી ૧ થી ૪ દિવસ જીવે છે અને માદા કથીરી ત થી ૫ દિવસ જીવે છે. અફ્લીત ઈડામાંથી ફક્ત નર ઉત્પન્ન થાય છે જ્યારે ફ્લીત ઈડામાંથી નર અને માદા બંને કથીરી ઉત્પન્ન થાય છે.

નુકશાન

બચ્યા તથા પુખ્ત જીવાત પાનની નીચેના ભાગે રહી પાનમાં કાપા પાડીને રસ ચૂસીને નુકશાન કરે છે. રસ ચૂસવાથી પાન ફીકડાં પડી કોકડાય જઈ પીતળ જેવા રંગના બની જાય છે. તેથી જેડૂતોમાં 'પીતળીયા' ના નામથી પણ ઓળખાય છે. આ ઉપરાંત જીવાતની ખાસિયત પાન ઉપર રેશમી તાતણાંથી જાળ બનાવી અંદર રહીને રસ ચૂસવાની ટેવવાળી હોવાથી વધારે ઉપદ્રવ હોય ત્યારે દુંખ અને પાંદડા ઉપર સફેદ રૂ જેવી મખમલી રૂવાટી વિકસે છે. પરિણામે છોડ ઉપર રહી નાખ્યું હોય તેવો દેખાવ થતા જેડૂતોમાં તે 'દહીયો' અથવા 'ધાશીયો' નામથી ઓળખાય છે. આ જીવાત કપાસની દેશી જાતોમાં વધારે પ્રમાણમાં નુકશાન કરે છે.

(૫) લાલ કથીરી અથવા દહીયો અથવા ધાશીયો

(૬) કપાસમાં મીલીબગ

ત્રણ જાતો — કેરેસીયા વિરગાટા , મેકેનોલીકોક્સ હીરસુતસ , કેનાકોક્સ સોલેનોપ્સીસ

મીલીબગ કેમ ઓળખશો?

માદા: પાંખ વગરની, નાના કદની, ઉથી ૪ મી.મી. લાંબી, શરીરે રાખોડી રંગની, પોચા શરીરવાળી, લંબગોળ, થોડી ચપટી શરીર સફેદ મીણયુક્ત પદાર્થથી ઢંકાયેલ હોય છે.

નર: માદા કરતાં કદમાં નાના, રાતા બદામી, એક જોડી પાંખ, શરીરના પાછળના ભાગે બે પૂછડી જેવા ભાગ, નરની સંખ્યા ખૂબ જ જૂજ હોય છે.

કેવી રીતે અને ક્યારે નુકસાન કરે છે?

- કપાસ ઉગતાની સાથે જ મીલીબગનો ઉપદ્રવ
- સાટેનબર—ઓક્ટોબર માં વધુ ઉપદ્રવ
- જમીનમાં પડેલ ઠીડાની કોથળીઓમાંથી નીકળતાં બચ્યાંઓ થડ પર ચેડ—છોડની નવી કુપણો કે પાનમાંથી રસ ચૂસે— તે દરમ્યાન ઝેરી લાળ છોડે—ટોચનો વિકાસ અટકે—છોડ ઠીગણો અને કોકળાઈ જાય
- જીડવા બેડોળ, નાના કદના, પૂરેપુરા ખૂલતાં નથી.
- રસ ચૂસતી વખતે શરીરમાંથી મધ જેવો ચીકણો પદાર્થ છોડે —છોડ પર કાળી ફૂગ ઉગી નીકળે— પ્રકાશ સંશ્લેષણની છિયા અવરોધાય
- વધુ ઉપદ્રવથી છોડ સુકાય
- રૂની ગુણવતા અને ઉત્પાદન ખૂબ જ ઘટે

(૬) કપાસમાં મીલીબગ

માદા

નર

(૭) મીરીડ બગ

બચ્ચા લીલાશ કે પીળાશ પડતા બદામી રંગના હોય છે. જેની શૃંગિંકા લાંબી અને તેની ટોચ પર રતાશ પડતી છાંટ હોય છે. પુષ્ટ બદામી પડતા રંગના હોય છે. બચ્ચા અને પુષ્ટ પાન, દૂંખ, જીડવા વગેરે ઉપર ચોંઠી રહી રસ ચૂસે છે. પરિણામે ઉપદ્વિત ભાગ ધીમે-ધીમે પીળો પડી ચીમળાઈ જાય છે. અને છોડ પરથી ખરી પડે છે. જીડવા પર પંચર પડેલા જોવા મળે છે. આ જીવાતનો ઉપદ્વવ સૌરાષ્ટ્ર વિસ્તારમાં ખુબ ઓછો જોવા મળે છે.

(૮) રાતા સરસરીયા

ઓળખ :

આ જીવાતના પુષ્ટ ચૂસીયા ૧૫ થી ૨૦ મી.મી. લંબાઈના લંબગોળ અને રાતા રંગના હોય છે. તેના ઉદ્ર પ્રદેશ પર સફેદ રંગની પટી જોવા મળે છે. આગળની પાંખ અને સુંઢ કાળી હોય છે. બચ્ચા રતાશ પડતાં નારંગી રંગના હોય છે.

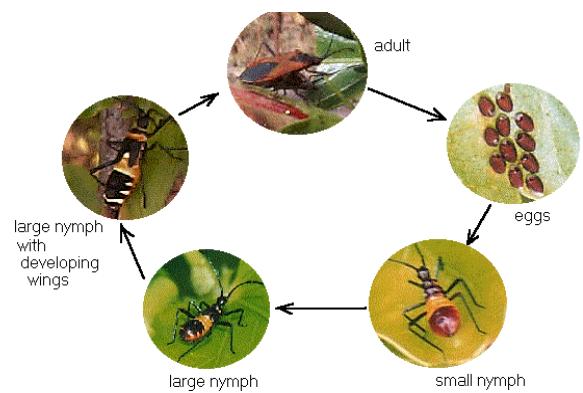
જીવનવૃત્તાંત

માદા ચૂસીયા ભીની મારી અથવા જમીનની તીરાડોમાં ૧૦૦ થી ૧૩૦ ની સંખ્યામાં ઈડા મુકે છે. ઈડા લાંબા અને ચણકતા પીળા કલરના હોય છે. ઈડા અવસ્થા ૭ થી ૮ દિવસની હોય છે. બચ્ચા અવસ્થા ઉપ થી ૪૮ દિવસમાં પૂરી થાય છે. આખું જીવન ચક ૪૮ થી ૮૮ દિવસમાં પૂરુ થાય છે.

નુકશાન

બચ્ચા અને પુખ્ત બંને છોડના કુમળા પાન, ડાળીઓ અને જીડવામાંથી રસ ચૂસીને નુકશાન કરે છે પરિણામે છોડનો જુસ્સો અને વૃદ્ધિ અટકી જાય છે. ઉપદ્રવિત જીડવા ખીલે છે ત્યારે રૂ ડાઘા વાળું થઈ જાય છે. આ ઉપરાંત આ જીવાત બીજમાંથી પણ રસ ચૂસે છે, પરિણામે આવા ઉપદ્રવિત બીજનું વાવેતર કરતા બીજની સ્કુરણશક્તિ ઘટે છે અને આવા બીજ વાવેતર માટે નકામા થઈ જાય છે. ઉપદ્રવિત જીડવાના કપાસના બીજમાંથી તેલ કાઠવામાં આવે છે ત્યારે તેના તેલના ટકામાં પણ ઘટાડો થાય છે. આવા ઉપદ્રવિત કપાસના રૂ નું જીનીગ કરવામાં આવે છે ત્યારે જીવાતની અધાર અને તેના શરીરના રસથી રૂ ડાઘા વાળું થઈ જાય છે અને રૂ ની ગુણવત્તામાં ઘટાડો થાય

(૬) રાતા સરસરીયા

(૭) કપાસના રૂપલા

ઓળખ

આ જીવાતના પુખ્ત ચૂસીયા ૪ થી ૫ મી.મી. લંબાઈના, આધા ભૂખરા રંગના હોય છે. પાંખો મેલા સફેદ રંગની અને પારદર્શક હોય છે. આગળની પાંખો ઉપર કાળા ટપકા હોય છે. તેના પગ ઘાટા અને લાલ રંગના હોય છે.

જીવનવૃત્તાંત

આ જીવાતના માદા ચૂસીયા સીગાર આકારના ત થી ૧૮ ની સંખ્યામાં અર્ધખીલેલ જીડવા અથવા જીડવા અને વજ વચ્ચે અથવા કળીમાં મુકે છે. ઈડા અવસ્થા ૫ થી ૬ દિવસની હોય છે. બચ્ચા અવસ્થા ૬ વખત નીરોચન કર્યા બાદ ત૧ થી ૪૦ દિવસમાં પૂરી થાય છે. આખું જીવનચક્ર ઉદ્ધ થી ૫૦ દિવસમાં પૂરૂ થાય છે.

નુકશાન બચ્ચા અને પુખ્ત બંને કપાસના ખુલેલા જીડવા અથવા તો ઈયળો દારા ઉપદ્રવિત થયેલ જીડવાના અપરિપક્વ બીજમાંથી રસ ચૂસીને નુકશાન કરે છે. બીજનો વિકાસ અટકી જાય છે અને વજનમાં હલકુ રહે છે. વધુ ઉપદ્રવથી જીનીગમાં મુશ્કેલી પડે છે અને રૂ ની ગુણવત્તા બગાડે છે.

(૬) કપાસના રૂપદા

(૬) કપાસનાં પાન ,કળી, કુલ અને ઝીડવા ખાઈને નુકશાન કરતી જીવાતો

(૧) ગુલાબી ઈયળ

ઓળખ

આ જીવાતની નાની અવસ્થાની ઈયળ પીળાશ પડતી સફેદ અને કાળા માથાવાળી હોય છે, ત્યારબાદ ઈયળ મોટી થતાં ગુલાબી રંગની થાય છે, જેથી તેને ગુલાબી ઈયળ તરીકે ઓળખવામાં આવે છે. ગુલાબી ઈયળના ફૂંદા કાળાશ પડતા આગળની પાંખોની પાછળની ધાર પીછાં જેવી રૂવાટી ધરાવતી અને પાછળની પાંખોની આગળની અને પાછળની બન્ને ધાર પીછા જેવી રૂવાટી વાળી હોય છે.

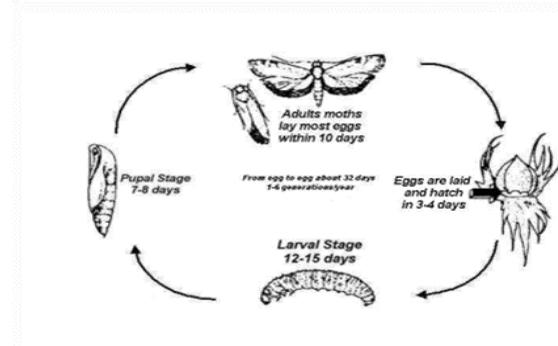
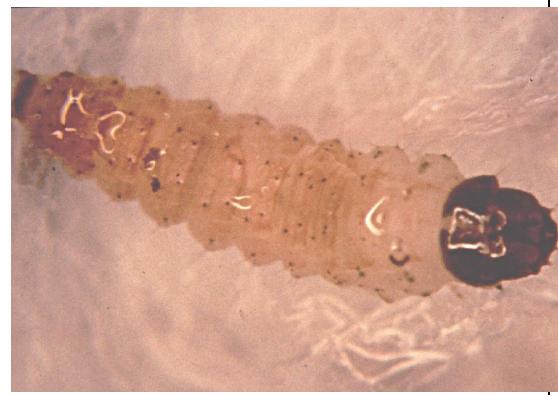
જીવનવૃત્તાંત

ગુલાબી ઈયળની માદા કુદી કુલ, કળી અને ઝીડવા ઉપર એકલ દોકલ ૧૦૦ થી ૨૦૦ ઈડા મૂકે છે. ઈડા અવસ્થા ૪ થી ૨૫ દિવસની તથા ઈયળ અવસ્થા સામાન્ય રીતે ૮ થી ૧૫ દિવસ અને કોશેટા અવસ્થા ૬ થી ૨૦ દિવસની હોય છે. આ જીવાતનું આખું જીવનયક્રમ સમાન્યરીતે ૧ મહિનાનું હોય છે.

નુકશાન

ઈયળ નાની હોય છે ત્યારે જ કળી કે ઝીડવાની અંદર પેસીને અંદરનો ભાગ ખાય છે. ઈયળ ઝીડવામાં અથવા કળીમાં દાખલ થયા પછી કાણું કુદરતી રીતે પુરાઈ જાય છે. ઝીડવા સુકાઈને જમીન પર પડે ત્યાં સુધી આવા નુકશાન થયેલ ઝીડવા બાહ્ય રીતે ઓળખની શકાતા નથી. નુકશાન પામેલા ઝીડવા અપરિપક્વ થઈને ફાટી જાય છે. ઉપદ્રવીત ઝીડવાનો કપાસ સરેલો અને પીળી ટચ વાળો હોય છે. એક ઝીડવામાં એક થી વધુ ઈયળો પડી હોય છે અને વધુમાં વધુ ૧૧ જેટલી ઈયળો એક ઝીડવામાં હોવાનું નોંધાયેલ છે.

(૧) ગુલાબી ઈયળ

(૨) ટપકાંવાળી ઈયળ

ઓળખ

આ જીવાતની ઈયળ શરીરે ઘણા કાળા અને બદામી રંગના ટપકાં ધરાવતી હોવાથી તે ખેડૂતોમાં ટપકાં વાળી ઈયળ અથવા પચરંગી ઈયળ અથવા કાબરી ઈયળના નામે ઓળખાય છે. તેના ફૂંદાની આગળની પાંખો સફેદ હોય છે અને તેની વચ્ચે ફાયર આકારનો લીલી પટો હોય છે. જ્યારે પાછળની પાંખો સફેદ રંગની હોય છે. હાઈબ્રિડ કપાસની જાતોને આનાથી ખૂબ જ નુકશાન થાય છે.

જીવનવૃત્તાંત

આ જીવાતના માદા ફુદા કુણાં પાન, વજ, કળી, ફૂલ અને જીડવા ઉપર ર થી ૫ ની સંખ્યામાં ભૂરાશ પડતા લીલા ગોળ કુલ ૪૦૦ ની સંખ્યામાં ઈડા મુકે છે. ઈડા અવસ્થા ર થી ૧૦ દિવસની હોય છે. ઈયળ અવસ્થા લ થી ૧૫ દિવસની હોય છે. પુખ્ન ઈયળ રેશમી અસ્તરમાં જીડવાની બાજુએ કોશેટા બનાવે છે. કોશેટા અવસ્થા ર૫ થી ૨૭ દિવસની હોય છે. આ જીવાતનું આખું જીવનયક ર૨ થી ઉપ દિવસમાં પૂરુ થાય છે.

નુકશાન

કપાસમાં આ ઈયળ જુલાઈ અને ઓગષ્ટ મહીનામાં દુંભ કોરીને નુકશાન કરે છે. નુકશાન પામેલ દુંખો નમી પડે છે. આ ઈયળ પાકમાં ફૂલ ભમરી અને જીડવાની શરૂઆત થયા પણી ફૂલ ભમરી અને જીડવામાં કાણાં પાડી અંદર દાખલ થઈ અંદરનો ભાગ ખાય છે. પરિણામે ભમરી (કળી) પીળી પરીને ખરી પડે છે. ભમરી (કળી) તેમજ જીડવામાં પાડેલા કાણાં ઈયળની ડઘારથી પૂરાઈ જાય છે અને કયારેક નુકશાન થયેલ જીડવામાંથી ગુંદર જેવો પદાર્થ પણ જરે છે.

(૨) ટપકાંવાળી ઈયળ

(૩) લીલી ઈયળ

ઓળખ

આ જીવાતની ઈયળ આશરે ઉ૦ મિ.લિ. જેટલી લાંબી, લીલા-ભૂખરા રંગની અને બન્ને બાજુએ કાળાશ પડતી રેખા વાળી હોય છે, કોઈક ઈયળનો રંગ કાળાશ પડતો હોય છે. ફૂદા જાંખા પીળાશ પડતા તપકીરીયા રંગના પણ આગળની પાંખો જાંખા બદામી રંગની અને તેના પર પાછળના ભાગે એક કાળું ટપકું ધરાવતી હોય છે.

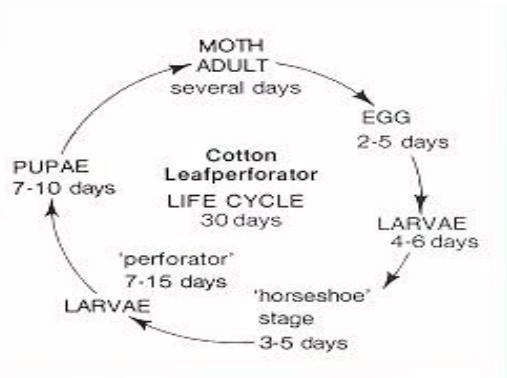
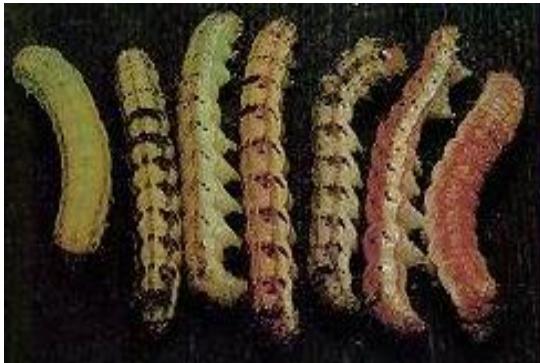
જીવનવૃત્તાત

માદા ફૂદી છોડની નાની ફૂપળો, કુમળા પાન તથા ફૂલ અને ભમરીના વજ પર છુટા છવાયા પીળા રંગના ૫૦૦ થી ૧૦૦૦ જેટલા ઈડા મૂકે છે. ઈડા અવસ્થા ઉ થી ૪ દિવસની હોય છે. ઈયળ અવસ્થા ૨૦ થી ૪૦ દિવસની હોય છે. ઈયળ જમીનમાં જઈ મારીની ગોટીમાં કોશેટો બનાવે છે. કોશેટો અવસ્થા ૭ થી ૧૦ દિવસની હોય છે.

નુકશાન

લીલી ઈયળ, ફૂલ, ભમરી અને જીડવાને કોરીને નુકશાન કરે છે. પરિણામે તે ખરી પડે છે. નાની ઈયળ કળી અને જીડવા કોરતી વખતે શરીરનો પાછળનો અધો ભાગ બહાર રાખે છે. જ્યારે મોટી ઈયળ કળીને અથવા જીડવાને ફરતે વિટળાયેલ રહીને નુકશાન કરે છે. શરૂઆતમાં છોડ પર કળી, ફૂલ અને જીડવા ન હોય ત્યારે ઈયળ પાનમાં કાણાં પાડીને પણ નુકશાન કરે છે.

(૩) લીલી ઈયળ

(૪) લશકરી ઈયળ

ઓળખ :

આ જીવાતની નાની ઈયળો ચણકતા લીલા રંગની હોય છે અને ત્યારપછી રતાશ પડતા લીલા કે ભૂરા રંગની થાય છે. ઈયળના શરીરના ઉપલા ભાગે તેમજ શરીરની બન્ને બાજુએ જાંખા પીળા રંગની લાંબી રેખાઓ હોય છે અને બન્ને બાજુએ કાળા રંગના ટપકા હોય છે. ઈયળના માથા ઉપર ઉધા અંગેજી "વી" આકારની પીળા રંગની નીશાની હોય છે. આ જીવાતના કુદા મધ્યમ કદના અને મજબુત બાંધાના હોય છે.

તેની આગલી પાંખ જાંખી રાખોડી થી કાળાશ પડતી ભૂરા રંગના ડાખ વાળી અને તેની ઉપર વાંકી ચૂકી સફેદ રંગની લીટીઓ હોય છે. પાછલી પાંખ સફેદ રંગની હોય છે.

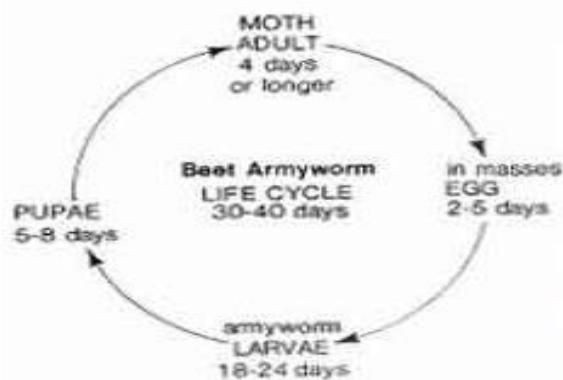
જીવનવૃત્તાંત

આ જીવાતના માદા કુદા ૮૦૦ થી ૧૧૦૦ ની સંખ્યામાં પાનની નીચેની સપાટી ઉપર ઈડા મુકે છે અને તેને બદામી રંગના વાળથી ઢાંકી દે છે. ઈડા અવસ્થા ઉથી ૪ દિવસની હોય છે. ઈયળ અવસ્થા પ વખત નીરોચન કર્યા બાદ ર થી ઉઅછવાડીયામાં પૂરી થાય છે. પાક પર ખાયને તગડી થયેલી ઈયળો શરીરની આજુબાજુ માટીનું આવરણ બનાવી કોશેટા જમીનમાં બનાવે છે. કોશેટા અવસ્થા ઉથી ૧૪ દિવસમાં પૂરી થાય છે. આ જીવાતનું આખું જીવનયકુ ૩૦ થી ૪૦ દિવસમાં પૂરુ થાય છે.

નુકશાન

આ જીવાતની નાની અવસ્થાની ઈયળો સમુહજીવી સ્વભાવની હોય, ઈડામાંથી નીકળતા જ પાનની નીચે રહીને સમુહમાં પાનનો લીલો ભાગ ખાય છે અને તેથી પાછળથી આ ભાગ સુકાઈ જતા ભૂરા રંગના ધાબા જેવો દેખાય છે. ૨ થી ૩ દિવસ બાદ ઈયળો મોટી થયા પછી નજીકના બીજા પાન પર અને છેલ્લે આખા ખેતરમાં બધા જ છોડ પર છૂટી છવાઈ ફેલાઈ જાય છે અને ત્યારપછી જ આ જીવાતના ઉપદ્રવની ખરી જાણ થાય છે. મોટી ઈયળો પાનમાં કાળા પારી અને આડેઘડ છોડને ખાવાનું શરૂ કરે છે. તે કપાસની કળી, ઝૂલ અને જીડવાને પણ નુકશાન કરે છે. ઉપદ્રવ વધુ હોય ત્યારે છોડ જાંખરા જેવા થઈ જાય છે.

(૪) લંકરી ઈયળ

સ્ટેમ વીવીલ

સંકલિત જીવાત નિયંત્રણ:

જે તે વિસ્તાર ને અનુકૂળ હોય તેવી જીવાત નિયંત્રણની શક્ય તેટલી બધીજ પદ્ધતિઓ એકબીજા સાથે વધુ સુસંગત હોય તે રીતે અપનાવી જીવાતોની વસ્તી ક્ષમ્યમાત્રા ની હદ કરતા નીચે રાખવી.

- (૧) ખેતી પદ્ધતિઓથી નિયંત્રણ (Cultural practices)
- (૨) યાંત્રિક નિયંત્રણ (Mechanical practices)
- (૩) જૈવિક નિયંત્રણ
- (૪) ભૌતિક નિયંત્રણ
- (૫) રાસાયણિક નિયંત્રણ

(૧) ખેતી પદ્ધતિઓથી નિયંત્રણ (Cultural practices)

- (૧) પાક લીધા પછી તરત જ સાઠીઓ ઉપાડી લેવી અને નાશ કરવો જેથી તેમાં છુપાયેલી જીવાતોને નાશ થાય
- (૨) ઉડી ખેડ:- પાકની કાપણીબાદ ઉડી ખેડ કરવી.
- (૩) પાક લીધા પછી ખરી પડેલા જીડવા વીણી લેવાં અથવાતો ઘેટા બકરા ચરાવવાથી આવા જીડવાનો નાશ થાય છે. તેથી આગલી સીઝનમાં જીવાતનો ઉપદ્રવ ઘટાટી શકાય.
- (૪) બીજ માવજત બીજને વાવતાં પહેલાં ઈમીડાકલોપ્રીડ ૭૦ ડબલ્યુ એસ દવા ૭.૫ ગ્રામ / કિગ્રા બીજ દીઠ પટ આપવો.
- (૫) કપાસ પાકમાં ભીડા કે સૂર્યમુખીને મિશ્ર પાક તરીકે વાવવો નહીં. આવા પાક વાવવાથી કાબરી ઈયણ તેમજ લીલી ઈયણના ઉપદ્રવમાં વધારો કરે છે.
- (૬) સેઢા પાળા પરથી જંગલી છોડોનો નાશ કરી સેઢા પાળા ચોખા રાખવા.
- (૭) આંતર પાક:- કપાસ પાકમાં દશ હારે મકાઈ કે જુવારની એક હારનું વાવેતર કરવું અથવા તો ખેતર ફરતે તેની બે હાર પ્રમાણે વાવેતર કરવું. આવા પાક વાવવાથી પરભક્તી કિટકો જેવા કે ડાળીયા અને લીલી કુદરી (ક્રાયસોપા) તેના પર નભે છે, આશરો લે છે અને તેની વસ્તીમાત્રા વધતા પાકની જીવાતોનું નિયંત્રણ મળતું રહે છે.
- (૮) પાકમાં અમુક અમુક જગ્યાએ પીળા ગલગોટાનું વાવેતર કરવું. તેના પર લીલી ઈયણના કુદા પોતાના ઈડા મુકવાનું પસંદ કરે છે અને આ ઈડાઓ પર નભતી ટ્રેઇકોગ્રામા પરશીવીનું પણ સંવર્ધન થશે.
- (૯) ખાતરનું નિયમન:- નાઈટ્રોજન યુક્ત ખાતરનો નિયંત્રીત ઉપયોગ કરવો.
- (૧૦) દર વષે એક ને એક પાક વાવવાથી જીવાતોનો ઉપદ્રવ વધુ આવે છે તેથી દર બે ત્રણ વષે કોટનની જગ્યાએ રાગી, મકાઈ, તલ, મગફળી જેવા પાકો વાવવા.
- (૧૧) પાક લીધા પછી ખરી પડેલા જીડવા વીણી લેવાં અથવાતો ઘેટા બકરા ચરાવવાથી આવા જીડવાનો નાશ થાય છે. તેથી આગલી સીઝનમાં જીવાતનો ઉપદ્રવ ઘટાટી શકાય.

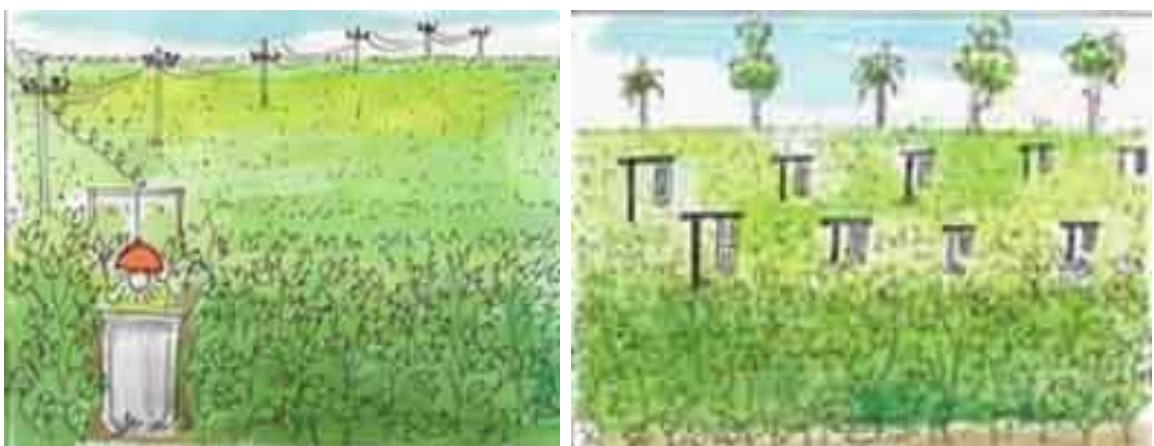
(૨) યાંત્રિક નિયંત્રણ (Mechanical practices)

- (૧) કાબરી ઈયણ કે ટપકાં વાળી ઈયણ પાકની શરૂઆતમાં તુંબ કોરી ખાય છે. આવી કરમાય ગયેલ તુંબ નો ઈયણ સહીત નાશ કરવો.
- (૨) કાબરી ઈયણ થી નુકશાન પામેલ કે ખરી પડેલ કળી, કુલ અને જીડવા એકઠાં કરી તેનો નાશ કરવો.
- (૩) લશકરી ઈયણની વસ્તીમાત્રા ઘટાડવા માટે શરૂઆતમાં ઈડાના સમૂહો કે નાની ઈયણોના સમૂહો સહિત પાન વીણી તેનો નાશ કરવો.
- (૪) મોટી લશકરી ઈયણો રાત્રીના સમયે બહાર આવી ખાતી હોવાથી દિવસે ખેતરમાં ધાસની ફગલીઓ કરી અને બીજે દિવસે ઈયણો સહિત તેનો નાશ કરવો.

(3) ભોતિક નિયંત્રણ

- (1) પ્રકાશ પિંજરા:- પ્રથમ વરસાદ થયા બાદ ૫ થી ૭ દિવસ મર્યાદિત સમય માટે જ પ્રકાશ પિંજરા નો ઉપયોગ કરવો. પાકમાં પ્રકાશ પિંજરાનો ઉપયોગ કરવો જેનાથી જુદી જુદી જીવાતોના કુદા આકર્ષાય તેનો નાશ થશે.
- (2) ફેરોમોન ટ્રેપ:- લીલી ઈયળ, કાબરીઈયળ, ગુલાબીઈયળ, લશકરી ઈયળ માટે દરેક ના હેકટર ટીઠ ૭ થી ૮ ટ્રેપ ગોઠવવા. જીવાત પ્રમાણે ફેરોમોન ટ્રેપ ગોઠવવાંથી તેમાં નર કુદા આકર્ષાઈ તેનો નાશ થતાં ઈયળોની વસ્તીમાત્રા ઘટે છે.

- (૩) સ્ટીકી ટ્રેપ :- મોલો—મશી, સફેદ માખીની જીવાતના ઉપદ્રવના પૂવ—અનુમાન માટે હેક્ટરેપ થી ૬ ટ્રેપ ગોઠવવા.
- (૪) પક્ષીના ટેકા:- પાકમાં અમૃક અમૃક જગ્યાએ પક્ષી બેઠકો ગોઠવવી. તેના પર ક્રીટકભક્તી પક્ષીઓ બેસશે, ઈયળો વીણી અને ખાઈ જીવાતનું નિયંત્રણ કરે છે.

(૪) જૈવિક નિયંત્રણ

- (૧) કુગજન્ય જૈવિક જંતુનાશક દવા (૪૦ ગ્રામ/૧૦ લીટર) જેવી કે વર્ટીસીલીયમ લેકેની અને બીવેરીયા બાજીયાના નો છંટકાવ કરવો, આ જૈવિક દવાઓ રાસાયણિક દવાઓ સાથે પણ વાપરી શકાય છે.
- (૨) પરભક્તી—પરજીવી:- પરભક્તી કાયસોપાની ૨ થી ૩ દિવસ ની ઈયળો ૫૦૦૦ થી ૧૦૦૦૦/હેક્ટરે ૧૫ દિવસ ના ગાળે બે વખત છોડવી.
- (૩) ટ્રાયકોગ્રામા ભમરી ૧.૫ લાખ/હેક્ટર પ્રમાણે છોડવી.
- (૪) વિષાણુ જન્ય દવા:- પ્રથમ—બીજી અવસ્થાની લીલી ઈયળનો ઉપદ્રવ હોયતો એચ.એન.પી.વી, ૪૫૦ ઈયળ માટે એસ.એન પી.વી ૨૫૦૬૫યળ એકમ/ હેક્ટરે ૭૦૦ લીટર પાણીમાં ભેળવી સાંજના સમયે છાંટવું.
- (૫) બેકટેરીયા યુક્ત દવા:- બેસીલસ થુરીન્જીએન્સીસ (બી.ટી.)આધારીત દવા ૧.૫.કિ.ગ્રા/ હેક્ટરે ૭૦૦ લીટર પાણીમાં ભેળવી સાંજના સમયે છાંટવું.
- (૬) વનસ્પતી જન્ય દવા:- ચુસિયા જીવાત ક્ષમ્ય માત્રા વટાવે ત્યારે લીબોડીના મીજનું ૫ ટકા પ્રવાહી મિશ્રણ અથવા લીબોડીનું તેલ ૫૦ મીલી.+૧૦ મીલી.ટ્રાઇટોન/૧૦ લીટર પ્રમાણે છાંટવું
- (૭) પરજીવી કે પરભક્તી જેવા ક્રીટકોની વસ્તીમાત્રા વધારે જોવા મળે ત્યારે જંતુનાશક દવા છાંટવી નહી અથવા તો સલામત દવાનો ઉપયોગ કરવો.

(૫) રાસાયણીક નિયંત્રણ

કૃપાસની જીવાતો નું રાસાયણિક નિયંત્રણ

કપાસનાં પાન, કળી, ફુલ અને જીડવા ખાઈને નુકશાન કરતી જીવાતો (ઇયણો) માટે		
૧	કવીનાલફોસ ૨૫ ઇસી	૨૦ મીલી
૨	પ્રોફેનોફોસ ૫૦ ઇસી	૧૫ મીલી
૩	સ્પીનોસેડ ૪૮ એસ.સી.	૨ ગ્રામ
૪	ઇન્ડોક્ષાકાર્બ ૧૪.૫ એસસી	૭ મીલી
૫	થાયોડીકાર્બ ૭૫ વે.પા.	૧૫ ગ્રામ
૬	પોલીટીન સી ૪૪ ઇસી	૧૦ મીલી
૭	મીથોમાઈલ ૧૨.૫ એસ.એલ.	૨૫ મીલી
૮	નોવાલ્યુરોવ ૧૦ ઇસી	૧૦ મીલી
૯	કવીનાલફોસ ૨૫ ઇસી	૨૦ મીલી
૧૦	સ્પીનોસેડ ૪૮ એસસી	૨ ગ્રામ
૧૧	પોલીટીન સી ૪૪ ઇસી	૧૦ મીલી
૧૨	સાયપરમેથિન ૧૦ ઇસી	૧૦ મીલી
૧૩	સાયપરમેથિન ૨૫ ઇસી	૪ મીલી
માઈટ(કથીરી) માટે		
૧	ક્રેટ્યોન ૧૮.૫ ઇસી	૨૫ મીલી
૨	ઇથીઓન ૫૦ઇસી	૧૦ મીલી
૩	સફ્ફર ૫૦ ટકા વે.પા.	૧૦ ગ્રામ

મીલીબગનો વધુ ઉપદ્રવ જણાય ત્યારે

ઉપદ્રવિત છોડ તેમજ તેની આજુબાજુ જમીન પર ભૂકી રૂપ દવા(૨૫ કિલો/હેક્ટારે) ભભરાવવી. ઉપદ્રવ તાત્કાલિક નિયંત્રણ માટે ૧૦ લીટર પાણીમાં નીચે પૈકીની કોઈ એક દવા નો છંટકાવ કરવો (૧૦ લીટર પાણીમાં ૧૦ ગ્રામ કપડા ધોવાનો પાવડર ઉમેરવો).

જંતુનાશક દવાનું નામ		૧૦ લી.પાણીમાં દવા મીલી
૧	કલોરપાયરીફોસ ૨૦ ઇ.સી.	૨૫ મી.લી.
૨	પ્રોફેનોફોસ ૫૦ ઇ.સી.	૨૦ મી.લી.
૩	મીથાઈલ પેરાથીઓન ૫૦ ઇ.સી.	૧૦ મી.લી.
૪	કવીનાલફોસ ૨૫ ઇ.સી.	૨૦ મી.લી.
૫	કાર્બારીલ ૫૦ વે. પા.	૪૦ ગ્રામ,
૬	થાયોડીકાર્બ ૨૫ વે.પા.	૧૫ ગ્રામ
૭	ડાયકલોરવોસ ૭૫ ઇ.સી.	૭ મી.લી.